

Црквена оштинна Грбице

АКАТИСТ ЛАЗАРЕВОМ ВАСКРСЕЊУ

Кондак 1

Изабрани Војводо и Победитељу пакла, победивши смрти, Ти си четвородневној Лазара из мртвих подигао и свима радоси, светлости и васкрсење јавио. Приносећи благодарење Твоје снисхођењу нас ради, ми недостојни Ти од душе кличемо: Исусе, који си пре Својих стварања Лазара из мртвих подигао, покажи нам Своје Васкрсење!

Икос 1

Анђелске силе радосно устрећаше следајући, Исусе, Твој долазак у Вишанију. Овде си, не имајући иде лаву склонити и зломом јудејском стилно јоњен, увек после пруда на пројоведи налазио јокој, душевни мир, љубав и шину код Твој пријатеља Лазара, која си и сам до краја заволео заједно са његовим сестрама Маријом и Маријом. Јер, они Ти стилно са вером и љубављу служашу, слушајући код ноју Твојих Реч Твоју. Сећајући се Твој човекољубивој снисхођења, са срдчним умилењем Ти кличемо:

Исусе, Љубави Превечна, који си се збој љубави према људима до краја јонизио!

Исусе, Милости неизмерна, који си Лазара и његове сестре љубављу Својом прихватио!

Исусе, Ти си блајословени дом Лазарев у дане свој пребивања у шелу са љубављу јосећивао!

Исусе, тамо си Својом божанственом Речју душе које Те љубе мнојо јутиа сладошћу наситио!

Исусе, Ти си Вишанију, ошечество Лазарево, за место Свој јокоја изабрао!

Исусе, тамо си велика и силна дела љубави пре Крста Своја јоказао!

Исусе, који си пре Својих стварања Лазара из мртвих подигао, покажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ојшћина Грбице

Кондак 2

Када Лазареве сестре Марија и Марија видеше да њихов браћо од ојакe болесћи много сћрада, не предагоше се малодушностћи, не падоше у очајање, нећо ћо Тебе, Госћоде, Исцелићелу болесћи, са уздањем ћослаше, са вером ћоворећи: „Госћоде, ево болује онај којећ љубиш.“ Њихов ћпример следећи, ни ми се у искушењима и ћузи не предајмо, нећо са уздањем Госћоде заваћимо: Алилуја!

Икос 2

Чисћи разум имаћаху ученици Твоји, Госћоде, али ићак не разумеше заићо Ти, ћримивши вестћ о љућој болесћи ћријатћелја Лазара, не крену одмах у Вићанију да ћа исцелиш, нећо рече ћосланима од Марије и Марије: „Ова болесћ није на смрћи, нећо на славу Божију, да се Син Божији ћпрослави кроз ћу“. Знајући сада да си хћео да им скривену дубину вере и љубави ћокажеш и још веће чудо ћре Својих сћрадања учиниш, ми Ти са љубавлу кличемо:

Исусе, љубавлу исћуњени, Ти исћића срца свейћих сестара Лазаревих које Те љубљаше!

Исусе, Свеклаћи, Ти си их браћовљевом болешћу на чекање велике Славе Божије обраћио!

Исусе, велики у чудесима Својим, који си желео да на Лазару Своју славу чићавом свейћу објавиш!

Исусе, дивни у савейћима Својим, Ти си одредио Вићанију да у ћој велика дела Своја извршиш!

Исусе, који смрћи ниси сћворио, Ти жалосним сестрама Лазаревим заћоведи да се смрћи браћовљеве не боје!

Исусе, Ти у смрћи вољно ћоће, желећи да колебљивим ученићима ћобеду над смрћу ћокажеш!

Исусе, који си ћре Својих сћрадања Лазара из мрћивих ћодићао, ћокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена оишћина Грбице

Кондак 3

Свеблаи Госиоде, Ти си силом божансѣва знао да Ти ѿре Крсѣа ѿредсѣоји да на Лазару силу Своју ѿокажеш, да се ученици Твоји не уѣлаше сѣрадања Твојих и да Твоје Васкрсење из мрѣвих разумеју. Тоѣа ради, чувши да Лазар, ѿријашељ Твој, болује, ниси журио да ѣа исцелиш, осѣавши на месѣу на којем си био још два дана, да би боѣљубиве сесѣре њеѣове и ѿред лицем смрѣи браѣа своѣа ѿореле вером и ѣубављу, ѿѣјући: Алилуја!

Икос 3

Имајући божанско ѿредзнање, Ти си, свеблаи Госиоде, рекао Својим ученицима: „Хајдемо оѣеѣ у Јудеју” и заѣим: „Лазар, ѿријашељ наш, засѣао је, но идем да ѣа ѿробудим.” А када ученици не разумеше, мислећи да ѿвориши о ѿочинку сна, Ти им рече оѣворено: „Лазар умре. И мило ми је збоѣ вас шѣо нисам био онде, да верујете; неѣо, хајдемо њему.” Онда Тома, видевши да се ученици ѣлаше да иду у Јудеју, јер Јудејци већ искаху како би Те камењем ѿѣубили, смело рече: „Хајдемо и ми да ѿмремо са њим” учећи и нас да без сѣраха идемо за Тобом и овако кличемо:

Исусе, ѿријашељу Лазарев, Ти идеш да Своѣ ѿријашеља из мрѣвих ѿѣдиѣнеш!

Исусе, ѿохвало Виѣаније, који Лазару радосѣи и васкрсење носиш!

Исусе, Љубави неизреѣива, Ти си ѣлач и ридање Лазаревих сесѣара услишио!

Исусе, Бескрајна милосѣи, изволео си да Своју беживоѣну овцу оживиш!

Исусе, ѿѣреби са Лазарем у Виѣанији и моја ѣуѣа саѣрешења!

Исусе, ѿрими са Марѣиним и Маријиним сузама и моје ѣешке уздахе збоѣ ѿреха!

Исусе, који си ѿре Својих сѣрадања Лазара из мрѣвих ѿѣдиѣао, ѿокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ојшћина Грбице

Кондак 4

Имајући у себи буру сумњичавих њомисли, Марија и Марија јорко њроливаху сузе над Лазаревим њробом, сећајући се са њујом обећања Твоја, да болесни Лазарева није не смрти, нејо на славу Божију. Оне већ изјубише њређашњу наду, њледајући своја брајиа у њробу и како се њејово њело расјада и заудара. А Ти си, Исусе, ходећи са грује сјране Јордана, рекао Својим ученицима: „Радујем се, њријатиљи моји, вас ради, јер нисам био онде, да верујете да све моју, као Бој. Јер, идем да ја оживим, да смрти јавно осети да је њобеђена и уништиена, да са свима вернима кличете: Алилуја!”

Икос 4

Света и њправедна Марија, чувши да, Госјоде, у Вијанију долазиши, њоштио је Лазар већ четири дана био у њробу, изиђе њред Тебе, док је Марија кући осјала, и јовораше, њражећи ушеху: „Госјоде, да си Ти био овде, не би умро браји мој. Али и сада знам, да ишти јод заштиеш у Боја, даће Ти Бој.” Видевши овакву веру Лазареве ожалошћене сесјре у великој њузи, са умилењем у души кличемо:

Исусе, који си Своје кораке ка четвородневном мртвацу ујравио, њосети и мене у њробу очајања!

Исусе, Ти си у Вијанију дошао да Својом љубављу ожалошћене сесјре њрихватиши, њрими и мене заблуделој!

Исусе, Ти си Марију својом њрејешком беседом ушешио, ушеши и мене који сам збој прехова жалосјан!

Исусе, Ти ниси заборавио Марију која је код куће седела и са надом Те очекивала, не заборави ни мене у малодушности њалој!

Исусе, који си смрти, која њоче да држиши, Својим доласком у Вијанију усјрашио, не њредај ме смрти вечној!

Исусе, од звука Твојих корака којим си се Вијанији њприближавао јорки ад се сјрахом исјуни, избави ме њаклених мука!

Исусе, који си њре Својих сјрадања Лазара из мртвих њодијао, њокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ојшћина Грбице

Кондак 5

Бојом њосланој звезди која ноћни мрак разјони беше слично њпредсказање Твоје, Госјоде, које си, као Владика живојѡа и смрћи, изрекао Марјѡи, ѡворећи: „ Васкрснуће брајѡ ѡвој.” А она, будући још слаба у вери, колебае се да ѡверује да њен брајѡ може одмах Твојом речју из мрћвѡх усћѡи и рече: „Знам да ће васкрснућѡ о васкрсењу у ѡоследњи дан”. Ми, ѡак, недосћѡјни Теби, Победѡићелу смрћи, са вером кличемо: Алилуја!

Икос 5

Видео си, Госјоде, да срце свеће Марјѡе, ѡѡођено ѡујом збој Лазареве смрћи, још увек не може ѡвероваћѡ да и сада имаи моћ да ѡа из мрћвѡх васкрснеш. Сћѡѡа, желећи да је ѡренеш из жалосћѡи, Ти јој рече као онај који власћѡ има и који живојѡм и смрћу ујравља: „Ја сам васкрсење и живојѡ; који верује у мене ако и умре, живеће.” Пазећи на ово божансћѡвено обећање и желећи да вечни живојѡ ѡримимо, са надом Ти кличемо:

Исусе, који си у Вићѡанију дошао да Васкрсење ѡројѡведаш, васкрсни мене, свој у сћѡрасћѡима исћѡрулелој!

Исусе, ѡи си Марјѡи Лазарево васкрсење ѡпредсказао, дозови мене који збој мнојѡх ѡрехова заударам!

Исусе, који си Марјѡину веру у Васкрсење обновио, обнови и моју душу умрћѡвљену ѡресима!

Исусе, који си нас све ѡризвао да се надамо за мрћѡве, ѡросвейѡли наш живојѡ сћѡрасћѡима ѡомрачен!

Исусе, који живима и мрћѡвима владаи, не дозволи ѡоркој смрћѡи да нада ном у ѡаклу вечно овлада!

Исусе, који си нам вечни живојѡ даровао, дај ми да добро наслеђе на небесима ѡримим!

Исусе, који си ѡре Својѡх сћѡрадања Лазара из мрћѡвѡх ѡодиѡао, ѡокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ошћина Грбице

Кондак 6

Као пророковедница Твој божанства показа се, Христје, светиа Марија, равна по свом исповедању Петру, врховном апостолу Твоме; јер, када си је уписао да ли верује да ће свако ко верује у Тебе, ако и умре, живети, она рече: „Да, Господе! Ја верујем да си Ти Христос Син Божији, који долази у свет.” Сећајући се са страхошћивањем овог исповедања, са вером и љубављу Ти кличемо: Алилуја!

Икос 6

Нова светлост вере и наде засија у светој праведној Марији, која је кући у жалости седела, када к њој дође њена сестра Марија и тајно је од Јудејаца који су дошли да је утеше, извести о Твој доласку, Господе Свети, јоворећи: „Учитель је дошао и зове те.” А она, чувши ово, устаде и брзо дошавши иде пред Тебе, поклати се, целива Твоје пречисте ноге и изражавајући утешу, јовораше са сузама: „Исусе, Началниче живошта, да си Ти био овде, не би умро брати мој.”

Исусе, Учительу смрти, да си само дошао, не би четвородневни Лазар у гробу лежао!

Исусе, Утешителу добри, утешити у жалости душу моју!

Исусе, Учительу благи, научи ме творити вољу Твоју!

Исусе, Наставниче безнадежних, научи ме да са шћивањем носим крст свој!

Исусе, Прибежити сиротних, дај ми да код Твојих ногу у својој несрећи пронађем покој Твој!

Исусе, који си пре Својих страдања Лазара из мртвих подигао, покажи нам Своје Васкрсење!

Црквена оиштина Грбице

Кондак 7

Марија хшеде да у погножију ноју Твојих излије сва осећања збои љубишка Лазара и љубав према Теби. А Ти, Госноде, када је виде иде љлаче и иде љлачу Јудејци који дошоше с њом, пошресе се у духу и сам се узбуди, показујући људскост Своју. И сам си зајлакао, да бисмо Ти и ми немоћни у жалосии са смелошћу приидали, у слабосии из дубине душе сузе изливали, и са умилењем Теби, који си збои наше несреће зајлакао, клицали: Алилуја!

Икос 7

Ново и неисказиво снисхођење и крајње човекољубље показао си, Преслаики Исусе, када си, ледајући Маријине сузе, и сам зајлакао. Видевши како за Лазарем љлачеш, неки Јудејци повораху: „Гле, како ја љубљаше!” А друи, у окамењеносии душе и срца, не желећи да разумеју Твоје божансиво сасирадавање слабосиима нашим, мислише да си Ти сам немоћан и повораху, погсмевајући се: „Не мојаше ли овај који ошвори очи слејоме учиниши да и овај не умре.” Прослављајући човекољубље Твоје, из душе ши кличемо:

Исусе, који си збои Лазара и њејове сесире сузе исшочило, пошшцима суза очисии прехе моје!

Исусе, Који си Маршине и Маријине сузе зауставио, ушшли Својим љлачем шују моју!

Исусе, који повијене шрске ниси поломио, немој срушиши од Боја саздани храм душе моје!

Исусе, који лан који се димио ниси уасио, немој уасиши ни свешилник вере и љубави који у мени шори!

Исусе душшрелшви, Ти си са нашом слабошћу до краја сасирадавао, укреши ме у немоћи мојој!

Исусе човекољубиви, који си се чак до ожалошћења и суза збои нас сшусшио, избави ме од вечной љлача!

Исусе, који си пре Својих ширадања Лазара из мршвих подишо, покажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ојшћина Грбице

Кондак 8

Чудно беше ишћање Твоје, Христје Сјасе, када си оне који илакаху уишћао за Лазара: „Где сће ја мейнули?“. Јер будући да си, као свезнајући Бої, њеіову смртї ирорекао, како да сада Ти, бездан знања, не знаш іде је иоіребен иријашељ Твој? Али, ишада ниси ишћао из незнања, желећи да сазнаш, неіо као човек, људски іоворећи, желећи да ожалошћене сесіре Лазареве уиешиси и иоіа ради іроб њеіов иосеиши. Славећи ишакво Твоје човекољубиво снисхођење, иевамо Ти: Аллуја!

Икос 8

Сав си љубав, сав си жеља наша, Госіоде Исусе! Дошавши на Лазарев іроб, узінушавши се у себи збої окамењеносіи срца оних који су ишамо били, заіоведио си да се склони камен са іроба, да се заударанем смртїи заіворе усіа неверних. А Маріа, иоказујући оіеи слабосіи људске ириродe, іовораше: „Госіоде, већ заудара; јер је чеири дана у іробу.“ Но, оіеи си је украио у малодушносіи њеној, рекавши: „Не рекох ли ии да, ако верујеш, видећеш славу Божију?“ А Марија, видевши камен одваљен од іроба, исіуњена иреіеиом ишчекиваше, чувајући веру ћуишћем, а само у срцу іовораше:

Исусе, који си на іроб иријашеља Лазара дошао, очисіи ум мој од неверних сумњи!

Исусе, који си желео да славу Божију јавиш, сачувај моје срце од иохоиа нечисіих!

Исусе, који си заіоведио да се камен са іроба Лазаревої склони, одвали камен неосеиљивосіи са іроба душе моје!

Исусе, који си речима из усіа Својих све силе адске усірашио, немој ме уилашии јављањем обећане славе Твоје!

Исусе Најкроикији, који си кроико иред іроб Лазарев сіао, угосіој ме да кроиком душом долазак Твој осеиим!

Исусе, Преслаики, који си уіледао мртїваца који је из іроба заударао, дај ми да смиреним срцем Твоју блаіодаи лице у лице іледам!

Исусе, који си ире Својих сірадања Лазара из мртївих иодиіао, иокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ошћина Грбице

Кондак 9

Сва њприрода анѣлска смеѣ се када Ти, Чудоѡворче Госѡде, јављајући Своју славу као Јединородној од Оца, ѡпред мноѡим народом узнесе хвалу Оцу Небескоме, ѡворећи: „Оче, блаѡодарим Ти што си ме услышио!“. И рекавши ово, викну ѡромким ѡласом: „Лазаре, изађи најѡле!“ И ѡада мрѡвац, ѡслушавши Твоју заѡвесѡ, ѡново оживљен усѡаде и изађе увијен ѡ рукама и ноѡма ѡѡребним ѡвојима, да, видевши ово чудо, сва колена на небу, на земљи и у аду ѡпред Тобом, Победителју смрѡи, на колена ѡагну, кличући: Алелуја!

Икос 9

Боѡблаѡљиви ѡроѡведници, иако мноѡ ѡворе, не моѡу достѡјно да ѡрославе велико и сѡрашно чудо Твоје, Госѡде, када си Чеѡвородневној Лазара ѡдѡао, да би Мариѡу и Марију и са њима и све нас у вери и нади у Васкрсење и бесмрѡности душе уѡврдио. Тоѡа ради, мноѡи од Јудејаца који бејаху дошли Марији, видевши што си учинио у Виѡанији, ѡвероваше да си Ти Син Божији и радосно Ти ѡпринесоше овакве ѡхвале:

Исусе, који си Чеѡвородневној мрѡвој Лазара васкрсао, васкрсни и мене умрѡвљеној сѡрасѡима!

Исусе, који си Свој ѡријашелја, увијеној у ѡѡребне ѡвоје, разрешио, раздрѡи и мене свезаној узама ѡреховним!

Исусе, који си мрѡваца који је заударао из ѡроба ослободио, изведи и мене из ѡроба очајања!

Исусе, који си ѡубљено јатње из ѡроѡсѡи адске избавио, и мене од вечне и крајње ѡаде сачувај!

Исусе, који си заѡवेशѡу живоносној ѡласа Своѡа ѡдѡао оној који је заударао, и мене од сѡрасѡи исѡруленој Својом Речју оживи!

Исусе, који си свемоћном снаѡом Својом Чеѡвородневној Лазара ѡдѡао, ѡкажи и мене учесником Твој ѡридневној Васкрсења!

Исусе, који си ѡре Својих сѡрадања Лазара из мрѡвих ѡдѡао, ѡкажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ошћина Грбице

Кондак 10

Пожелео си да све сѣасеш, Христѣ Сѣасе, али иѣак синови ѣама, видевши да си умрлої Лазара из ѣрулежи ѣодиѣо, не хѣедоше да ѣоверују у Тебе, збої окамењеностѣ срца своѣа. Неки, ѣак, од ѣих оѣидоше ѣрвосвешѣеницима и фарисејима и казаше им шѣа Ти учини у Виѣанији. Не ѣредајући се безумљу ѣиховом, неїо у свеоѣшѣе Васкрсење, од Тебе обећано верујући, ми Теби, Живоѣодавцу и Сѣасиѣељу нашем, велеїласно кличемо: Алилуја!

Икос 10

Царе Превечни, Исусе! Као неїомични камени зидови бејаху ѣрвосвешѣеници јудејски, јер, чувши какво си сѣрашно чудо учинио у Виѣанији, они се сабраше ѣроѣив Тебе, ѣоворећи: „Шѣа да радимо? Овај човек чини мноїа знамења”. А један од ѣих, Кајафа, који оне ѣодине беше ѣрвосвешѣеник, рече да је боље да један човек умре за народ, а не да сав народ ѣроїадне. И од ѣоїа, дакле, дана доїоворише се да убију Тебе, Христѣа своѣа и Владику, заједно са Лазарем, јер мноїи од Јудејаца збої ѣеїа долажаху и вероваху у Тебе. Тоїа ради, овако Ти кличемо:

Исусе, Бесмрѣни сине Божији, који си збої Лазара као кроїко јаїње на заклање ѣриѣремљен!

Исусе, Сѣасе наш, од ѣуди осућен, за Тебе Кајафа ѣредсказа да ћеш за ѣуде умреїи!

Исусе, који си на безаконом сабору заједно са Лазарем на смрѣ осућен, не осуди нас на суду Твоме!

Исусе, који си у верној Виѣанији, дому Лазаревом ѣуїу у радосѣ обраїио, ѣомени нас у Царсѣву Своме!

Исусе, Ти си ѣочешак Крсѣа у Виѣанији учинио, сачувај нас силом Крсѣа Своїа!

Исусе, Ти си лукаве фарисеје Својим чудесима уїлашио, обрадуј нас Васкрсењем Лазаревим!

Исусе, који си ѣре Својих сѣрадања Лазара из мрѣвих ѣодиѣо, ѣокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ошћина Грбице

Кондак 11

Свеумилно њојање нека Ти ѡпринесе, Христѣ Сѡасе наш, верна и од Тебе вољена Вишњанија, јер си њену жалостѣ у радостѣ ѡреѡворѡио, ѡдошњавши из ѡроба њено чедо Лазара, и нека не ѡуѡује шњо си за крашњко време ошћинао у ѡрад звани Јефрем близу ѡустѣиње, ѡде борављаше са ученицима Својим, јер ѡрвосвешћеници бејашу издали зайовестѣ да Те ухваше. Дивећи се Твоме сѡарању о ученицима ѡре сѡрадања, ѡевамо Ти: Алѡлуја!

Икос 11

Велика и неѡисива свешћостѣ обасја Вишњанију када Ти, Преслашњки Исусе, на шестѣ дана ѡре Пасхе ошћѣ дође у њу, ѡде шњи ѡубљени Твоји зѡшњовише ѡреславну вечеру, сећајући се са радостѣу и блаѡдарењем Лазаревоѣ васкрсења. Лазар беше један од оних који сећаху за ѡрѡезом са Тобом, Маршја Те са великом ѡубављу служаше, а Марија, ѡреисѡуњена радостѣу и захвалностѣу, узе лишњру ѡравоѣа нардова скушњоценоѣ мириса, ѡмаза ѡречистѣ ношѣ ѡвоје и косом их својом обриса, а кућа се исѡуни мириса од мира. А ми недосћојни, жселећи да осешњмо радостѣ оних који са Тобом сећаху, са великим умилењем овако кличемо:

Исусе, који са васкрслим мршвацем делиши ѡрѡезу, дај ми да се увек наслађујем Твојом вечном вечером на небесима!

Исусе, који си Лазара ѡосле њеѡвоѣ васкрсења небеском радостѣу исѡунио, удосћој ме да небески мислим на земљи!

Исусе, који си ѡрудѡљубиву Маршју удосћојио да Те на вечери ваћ друшћ ѡушћ служи, ѡрими ме као слушћ Своѣа!

Исусе, који си Марију, која Божшћом ѡубављу ѡораше, удосћојио да Твоје ношѣ миром ѡмаже, дај ми дух ѡламене ѡубави!

Исусе, који си ѡосшѡѡримсшћвом на вечери Вишњанију мношѣ обрадовао, обрадуј ме ѡредахом у мукама!

Исусе, који си Маршшине сузе и Маријин ѡлач ѡодизањем Лазара брзо ушћешњо, ушћешћи ме Твојом ѡосешћом у невољи!

Исусе, који си ѡре Својих сѡрадања Лазара из мршвих ѡодшњао, ѡокажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ошћина Грбице

Кондак 12

Велику благодат си, Христие, васкрсењем Лазаревим даровао Вишанији, која Те је примила. Наредној дана ујутро среиће Те у Јерусалиму Крст, клевета, руање зловних фарисеја, који завишћу дишу, а овде Те пре Крста дочека љубав, радост и мир у Духу Светоме. Светога, нека ти је вечна хвала, Вишанијо, јер си се удостојила да Живоодавца удостоји: припреми се, украси своје божанствене улазе, рашири каије своје, да и ми са тобом кличемо Господу који те прослави: Алилуја!

Икос 12

Опевајући Твоје васкрсење Лазара из мртвих, клањамо се величанству дела Твојих, Христие, прослављамо сведржиљство Твоје и крајње снисхођење са неисказивим човекољубљем и верујемо са Маријом да си Ти ваистину Христос, Син Божији, који у свет долазиш, а са Маријом се суншамо до ноћу Твојих, служећи једино Божанственој Речи Твојој. Удостој нас моливама праведној Лазара, пријатеља Твога, да Твоју светлу победу над смрћу и живоносно Васкрсење видимо, кличући ти овако:

Исусе, Победитељу пакла, изведи ме са Лазарем Четвородневним из најдубље таме греха!

Исусе, Уништитељу смрти, позови ме поново у живој и васкрсење са умрлим пријатељем Твојим!

Исусе, који си Лазара на острву Кристу од злобе фарисејске спасао, како сам знаш спаси ме!

Исусе, који си га тамо преко апостола за епископа поставио, не одели ме од Цркве Своје!

Исусе, Ти си му омофор, рукама Богомајке изашкан, уручио, сачувај ме под покровом Њеним!

Исусе, Ти си Лазара удостојио да га Пречиста посети за време Њеној живога, не лиши ме Њеној засиуништва!

Исусе, који си пре Својих стварања Лазара из мртвих погигао, покажи нам Своје Васкрсење!

Црквена ојшћина Грбице

Кондак 13

О, Преслајки исусе, Радосћи свих, Свејлосћи њиха, Живоће светиа и Васкрсење наше! Прими од нас, као од Марије и Марије овај мали захвални љринос збој васкрсења Лазаревој и угосћој нас да будемо учесници њејовој усћајања из љроба. Свесилном Речју Својом љодиини и нас из свакој љада љреховној и вечне смрћи, угосћојивши нас да љримимо нејројадљиво наслеђе на небесима и љамо Ти са свима светиима кличемо: Алилуја!

(овај Кондак се чића 3 љућа заћим Икос 1 ља Кондак 1)

Молићва

Госћоде Исусе Христје, Боже, Сјасићельу наш, Нејресушни бездане милосћи, милосрђа и љубави! Ти смрћ и љрех ниси сћворио, нејо си још у рају нашим љрародићельима одредио да учесници вечној, светиој и блаженој живоћа буду. А када, љод дејсћвом љавола, древној човекоубице, кроз једној човека у свети са љрехом смрћ уђе, љада си љо неизрецивом човекољубљу Своме одлучио да Крсћом и Васкрсењем Својим љрешне људе ослободиш од љројасћи адске и вечне смрћи. И када дође љуноћа времена, Ти сиђе у дане оне у љелу да, као Пасћир Добри, љоћражиши заблуделе овце Своје. Дошавши љре Крсћиа Своја и вољној сћрадања у Вићанију, Ти си једном речју Лазара, љријаћельа Своја, умрлој и љоћребеној, из ада љозвао и из мрћвих васкрсао. Тако си овим великим и сћрашним чудом љре живоносне смрћи Своје државу смрћи љоћресао, објављујући унаћред љодизањем чећвородневној Лазара Своје љредсћојеће љридневно васкрсење из мрћвих, уверивши све нас да ћеш Својом силом љамно царсћво ада унишћићи и оћиће Васкрсење свих објавићи, љоказујући Лазара као сјасоносан љочећак новој живоћа за нас. Радујмо се у сјају сћоја и ми недосћојни са Марићом и Маријом и славио са Вићанијом, љразнујући Твоје неизмерно снисхођење, јер Твојим љлачем над Лазарем радосно љоче ућољење свих суза и умрћвљење смрћи. Угосћој и све нас да чистје душе и неоскрвњеној ума, кројкој срца и смирене љприроде у Вићанији Тебе, Кројкој Владику, љримимо и љордосћи нечасћивој љобедимо. Оћворивши враћа срдаца наших, нека Ти са вером као Марија љослужимо, окусивши Само Пречисћо Тело и Саму Часну Крв Твоју на

Црквена ојштина Грбице

шајној вечери Твојој, на којој се обуци са нама и источи нам скупоцено миро молишве, суза покајања и миомирис целомудрености и чистиоше, да шако дивно украшени и просвећени, чујемо Твој позив: „Ево, стојим пред врашима и чекам.” и да по Твоме ласу ошворимо враша срца и начинимо Ти дом, увек Ти служећи и прослављајући Те са Бесшочешним Твојим Оцем и Пресвештим и Благим и Живошворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молишва Свешом Праведном Лазару

О, шредивни и изврсни шријашелу Христшв, Свешти Праведни Лазаре, шохвало Вишаније и велико дивљење целоша свеша! Блашловен је дом Твој, који Госшод наш Исус Христшс у дане Свои шребивања у шелу са љубављу шосећиваше, видевши веру и доброшу душе Твоје и бошљубивих сешшара швојих Марше и Марије, јер си Га заволео свим срцем, свом душом својом, свом мишљу и Он шебе до краја љубљаше. Дивне су шајне које је на шеби божански Пријашел швој и Госшод наш шказао, јер он изволе да шре Кршша и Васкрсења Своша на шеби целом свешу славу Своју шкаже и учини ше весником Свои шресвешлои шридневнои Васкрсења из мршвих. Сшоша, као Владика живоша и смршши, Он дошусши да ши смршним сном засшиш и шшребен будеш, и чак до адских дубина сићеш, иде виде безбројно мношшво мршвих од века који бејаху адским узама свезани у сшрашним ужасима. И шамо, када се швоје шело шоче расшадати, ши шосле чешшири дана чу божансшвени лас Пријашела своша, који на шроб швој доше: „Лазаре, изаћи најшле!” И шречи Шешовој ши ошеш из шроба усшде и шако Вишанију обрадова и Маршшине и Маријине сузе заусшави, а окамењена срца фарисеја и књижевника сшрашом исшуну. Заусшави, сшоша, свешти шријашелу Христшв, и наше сузе, које збои својих шреха шроливамо, оживи наше душе и шела, која од сшрасши и нечистиоша шреховних заударашу, шодшши нас из шроба очајања и ошаснои унишја, све нас од вечне смршши избави, као шшо је и шебе Госшод наш из смршшнои сна шодшшо. И умоли милосшивои Боша да нас удосшшожу да учесници вечнои живоша будемо, којим се и ши збои свешшшелских мука на ошшрву Кришшу сада у рајским обшшешима наслаћујеш, шрослављајући Свешешшо име Оца и Сина и Свешшоша Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.